

TALOUSARVIOALOITE 48/2004 vp

Määrärahan osoittaminen villisian kasvatukseen

Eduskunnalle

Villisikojen tarhaus ei ole uusi elinkeino, vaan villisikoja on tarhattu Suomessa jo 1980-luvulta lähtien. Nyt kuitenkin riistatarhaus ja nimenomaan villisian kasvatusta on nouseva elinkeinotalo. Uusia tarhoja on rakennettu ja rakennetaan lähitulevaisuudessa lisää. Muualla Euroopassa niissä maissa, joissa villisikoja kasvatetaan runsaasti, villisikojen kasvattaminen tähtää metsästysmatkailuun ja lihan tuottaminen on ainoastaan sivuseikka. Suomessa villisikoja kasvatetaan vain lihantuotanto- ja porsastuotantotarkoituksessa.

Villisianliha ei kilpaile markkinoilla kesysianlihan kanssa, vaan villisian tuottamisesta etsitään vaihtoehtoja perinteiselle maataloudelle. Villisikojen ja siten villisianlihan tuotantomäärät ovat marginaalisia verrattuna kesysianlihan tuotantomääriin. Kuitenkin, kun villisian kasvatuksesta etsitään uusia mahdollisuuksia autioituvalle maaseudulle, olisi villisian kasvatuksen tukeminen rahallisesti erittäin merkittävää tämän elinkeinonalan kehitykselle.

Villisian kasvatuksesta on kehittymässä ammattitaitoinen elinkeino, ja tarkoituksena on, että alalle tulisi kasvattajia, jotka pystyisivät kasvatamaan villisikoja myös pääelinkeinonaan. Villisian kasvatuksesta etsitään myös maaseudulle lisäansioita. Villisian kasvatukseen on kiinnostusta siirtyä sellaisillakin tiloilla, jotka eivät enää tule toimeen perinteisen kesysikojen kasvatuksen ollessa ainoa tuotantomuoto. Näin ollen villisian kasvatusta on perinteistä maataloutta tukeva elinkeinon harjoitusmuoto.

Rotupuhtaat villisiat ovat nykyään rekisteröityjä. Rekisteröintijärjestelmän on luonut ja sitä ylläpitää Suomen Kotieläinosuuskunta, aivan kuten kesysikojenkin kohdalla. Rekisterissä ovat mukana kaikki rotupuhtaita villisikoja Suomessa kasvattavat villisikatarhat ja niiden kantaeläimet. Rekisteröidyt villisikatarhat ovat Riistantarhaajat ry:n villisikatarhoja. Rekisteröintijärjestelmän ja siten eläinten tunnistenumeroiden ja korvamerkkien avulla pidetään yllä seurantajärjestelmää. Villisiat kuuluvat sikarekisteriin. Elintarvikevirasto antoi 15. huhtikuuta 2004 päätöksen (464/59/03) villisianlihan myynnistä ja markkinoinnista.

Villisikojen kasvatusta on normaalia lihantuotantoa, jossa lihantuotantoon on panostettava rahallisesti, kuten muidenkin lihantuotantoeläinten kasvatamisessa. Villisiat elävät pääosin metsäisillä aidatuilla tarhoilla, missä niille on järjestetty mm. ruokintakatokset ja porsimiskopit. Niitä syötetään samoilla periaatteilla kuin kesysikoja, sillä pääosan vuodesta villisiat eivät saa mitään tarhapohjasta, ja kesälläkin tarhasta saadun viherrehun määrä on vähäinen. Toisin sanoen on väärin, etteivät villisiat ole eläintukien piirissä, vaikka muut lihantuotantoon kasvatettavat eläinlajit ovat.

Suomessa elävän villisian tieteellinen nimi on *Sus scrofa scrofa* ja tavanomaisesti kasvatettavan kesysian *Sus scrofa domestica*. Näin ollen villisika ja kesysika ovat samaa lajia, mutta vain eri alalajeja. EU:ssa käsitellään maataloustukien määritelmässä lajien erottelua ja risteymiä esi-

merkiksi kasvipuolella nimenomaan tieteellisillä lajinimillä. Tämä puoltaa myös villisian saamista kotieläintuen piiriin. Villisika on tieteelliseltä lajinimeltään sama kuin kesysika.

Rotupuhtaiden rekisteröityjen villisikojen saaminen kansallisen kotieläintuen piiriin on edellytys sille, että villisikojen kasvattamisesta lihan tuotantoon kehittyä taloudellisesti kannattava elinkeino.

Edellä olevan perusteella ehdotan,

että eduskunta ottaa valtion vuoden 2005 talousarvioon momentille 30.20.40 lisäyksenä 480 000 euroa villisian tarhaukseen ja kasvatukseen.

Helsingissä 24 päivänä syyskuuta 2004

Tarja Cronberg /vihr